

[Paul Holt.]

arbejdet en Betænkning, paabegyndt i Januar 1946 i Fællesskab med Repræsentanter for det grønlandske Landsraad, og Udvalgets Betænkning er afsluttet den 12. Juni dette Aar. I denne Betænkning har Udvalget søgt at udarbejde en Femaarsplan og har derfor ikke indgaaende beskæftiget sig med Problemer, som man var klar over ikke vilde blive aktuelle inden for disse 5 Aar, f. Eks. Ophævelsen af Monopolhandelen og Besejlingsforbudet. Det er nu af betydelig Interesse at erfare: Hvorledes stiller Regeringen sig til de i Udvalgets Betænkning fremsatte Forslag?

Vedrørende Færøerne kan vi for vort Vedkommende ganske tiltræde de af de andre ærede Ordførere fremsatte Synspunkter. Vi ønsker hjerteligt, at de tilstundende Valg til Lagtinget maa give et positivt Resultat, saaledes at Samhørigheden mellem Færøerne og Danmark derved understreges. Vi vil med Glæde medvirke til, at det færøske Folk opnaar Vilkaar, som fuldt ud kan tilfredsstille det, i Forbindelse med det danske Folk.

Det store, for os alt overskyggende udenrigspolitiske Spørgsmaal er Sydslesvigs Fremtid. Vi har uafslædt peget paa vore Forpligtelser over for vore Landsmænd Syd for Grænsen, og vi har ment, at disse Forpligtelser ikke kunde indfries blot ved kulturelle Foranstaltninger, men ogsaa maatte drage politiske Konsekvenser efter sig. Vi har tillige fremhævet, at det danske Folk maatte være villigt til at paatage sig Byrden i denne Forbindelse. Det vilde være uværdigt, om vi henvendte os til vore allierede udelukkende med Krav, vi maatte ogsaa selv være rede til at tage et direkte Ansvar.

Det er unægtelig af selve de foreliggende Kendsgerninger tydeligt bevist, at en direkte politisk Aktion har været nødvendig. Uden en saadan havde Sydslesvigsk Forening f. Eks. ikke opnaaet de Rettigheder, den har i Dag. Man kan ikke give effektiv Støtte til dansk kulturelt Arbejde Syd for Grænsen uden at anvende politiske Midler. Vi har gjort opmærksom paa, at vi i vor Stillingtagen maatte regne med den virkelige udenrigspolitiske Situation og ikke gaa ud fra vore egne Ønsker og Drømme, som om de var Kendsgerninger. Af disse Grunde kunde vi ikke gaa med til Folketingets Beslutning den 9. Juli i Aar. Vi ønskede at præcisere et bestemt politisk Maal, som gik ud paa, at der ved internationale Forhandlinger skulde sikres den hjemmehørende sydslesvigske Befolkning Ret til ved en Folkeafstemning paa et nærmere bestemt Tidspunkt, naar

den militære Regerings Periode var ophørt, at bestemme Hjemstavnens fremtidige Statstilhørsforhold. Det lykkedes os som bekendt ikke at faa den fornødne Tilslutning hertil, men at vi skønnede rigtigt med Hensyn til den udenrigspolitiske Situation, fremgik med stor Klarhed af det britiske Memorandum til den danske Regering. Dette kom ikke som nogen Overraskelse for os, det kunde kun bekræfte vor Bedømmelse af Situationen. Vi har stadig den Opfattelse, at Spørgsmaalet om Sydslesvigs Fremtid ikke kan glide uafgjort ind i en ubestemt eller fjernere Fremtid. Det staar derfor for os som en Nødvendighed, at der tilvejebringes en midlertidig Overgangsforvaltning, indtil en Afstemning kan finde Sted, og at Danmark bør tilbyde at paatage sig visse Byrder ved denne. Selv om et saadant Tilbud ikke modtages, vil den Omstændighed, at vi er villige til at bære vor Del af Byrderne, være et betydningsfuldt Vidnesbyrd om, at vi ønsker at yde vor aktive og effektive Medvirken til navnlig at faa Flygtningene fjernet fra Sydslesvig.

Nu foreligger den danske Regerings Svar paa det britiske Memorandum. Det er blevet tilvejebragt gennem Forhandlinger mellem de fire gamle Partier, som saaledes endnu en Gang har demonstreret deres Samhørighed. Selv om den danske Regerings Memorandum ikke indeholder de positive Krav, som vi fra vor Side har ønsket, forekommer det os dog, at dette Svar betyder et Fremskridt i Forhold til Beslutningen af 9. Juli i Aar. Inden dette Svar blev redigeret, forelaa Resultaterne af de sidste Valg i Sydslesvig. De viser tydeligt, at der er ved at ske noget betydningsfuldt nyt i Sydslesvig. Bevægelsen mod Nord bort fra Tyskland er umiskendelig, og det er med stor Glæde, vi her i Danmark fastslaar denne Kendsgerning. Det giver godt Haab for Fremtiden.

I Regeringens Svar til den britiske Regering fastslaas det, at det er Regeringens Politik at sikre den dansksindede sydslesvigske Befolkning ikke blot kulturel, men ogsaa politisk Udfoldelse. Endvidere agter Regeringen fremdeles at gøre, hvad den formaar, for at gøre opmærksom paa den store Fare, der ligger for Danskheden i Sydslesvig og hele det danske Folks Fremtid i den vældige Ophobning af Flygtninge i Sydslesvig. Regeringen vil endelig arbejde hen til, at Danmark faar Mulighed for at tale med om den fremtidige Ordning af Sydslesvigs Forhold med Henblik paa de nationale danske Interesser i denne Landsdel. Det forekommer os, at det i Regeringens Udtalelse har faaet særdeles klart Udtryk, at Danmark har en